

آنها که به آمریکادل بسته‌اند به جهان اسلام بازگردند

تیتراهای امروز

«وطن امروز» به بهانه تصمیم دولت آمریکا درباره خروج نظامیان این کشور از سوریه بیانات ۲ سال پیش رهبر انقلاب درباره لزوم خروج آمریکا از منطقه را بازخوانی می‌کند

آمریکا در مسیر خلیج خوک‌ها!

رئیس‌جمهور آمریکا خود را به خاطر بازگرداندن نیروها از سوریه، قهرمان می‌داند

تحقیر مک‌گورک و متیس توسط ترامپ

بانک‌ها دیگر حق ندارند به مانده حساب‌های زیر یک ماه، سود پرداخت کنند

خداحافظی با سود روزشمار

وزیر دفاع و دادستان کل شاه‌نشین بریتانیا به دنبال کله پا کردن نخست‌وزیر هستند

شبه کودتا در انگلیس؟

بیش از ۲۲۲ کشته، صدها زخمی و مفقود در سواحل تنگه سوندا

باز هم سونامی مرگبار در اندونزی

روزنه

درس‌های جنبش جلیقه‌زرها

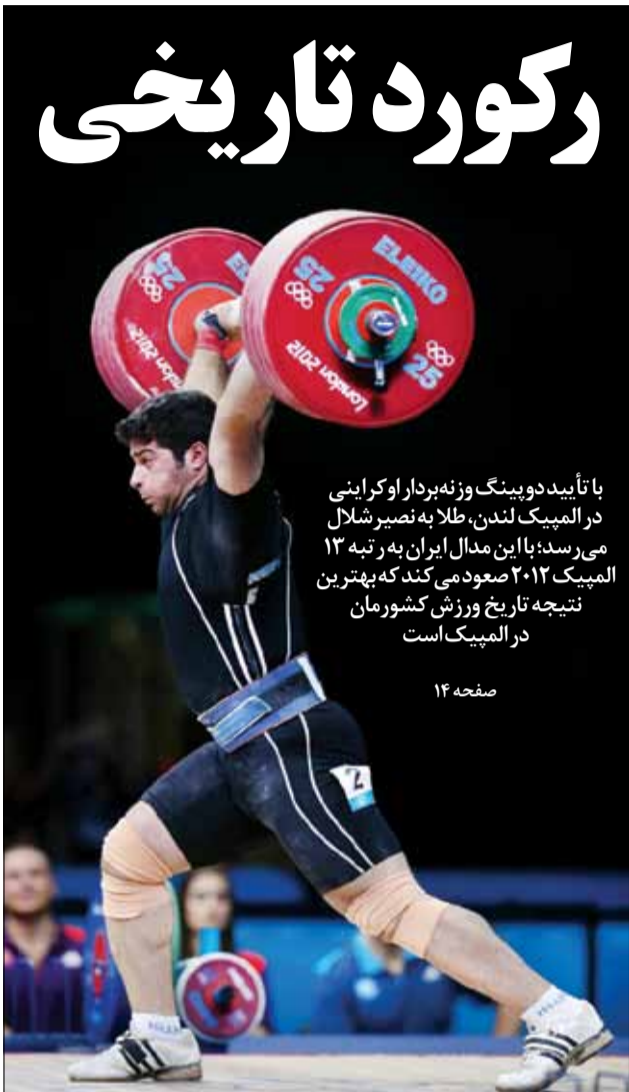
حسن قرانی

حوادث روزهای گذشته در فرانسه، ارزش چندانی برای رسانه‌های اصلاح‌طلب نداشت. این حجم از بی‌تفاوتی نسبت به مسأله روز قاره سبز از سوی کسانی که حالا نزدیک ۸ ماه است افکار عمومی را منتظر اجرای بسته اقتصادی اروپا کرده‌اند، ابتدا طبیعی، اتفاقی و صدالبته اخلاقی نیست. رسانه‌های غرب‌گرا، اعم از روزنامه‌های زنجیره‌ای، پایگاه‌های اینترنتی و شبکه‌های اجتماعی، پشت به فرانسه زندگی می‌کنند! پیش از یک ماه است که فرانسه میدان جنگ است، طبق آمارهای رسمی، ۹۰ هزار نیروی پلیس و ارتش به مقابله با معترضان رفته‌اند، ۱۰ نفر از مردم معترض کشته شده و بیش از ۷ هزار نفر نیز بازداشت یا زخمی شده‌اند؛ در نظر رسانه‌های آزادی‌خواه اصلاح‌طلب اما انگار نه‌خانی آمده و نه خانی رفته است. اصلاح‌طلبان اعتراضات فرانسه را پوپولیستی می‌دانند و -کاملاً زیرپوستی- مشغول خفاقت‌گفتن به پلیس‌های شجاع و مقتدر فرانسوی هم هستند!

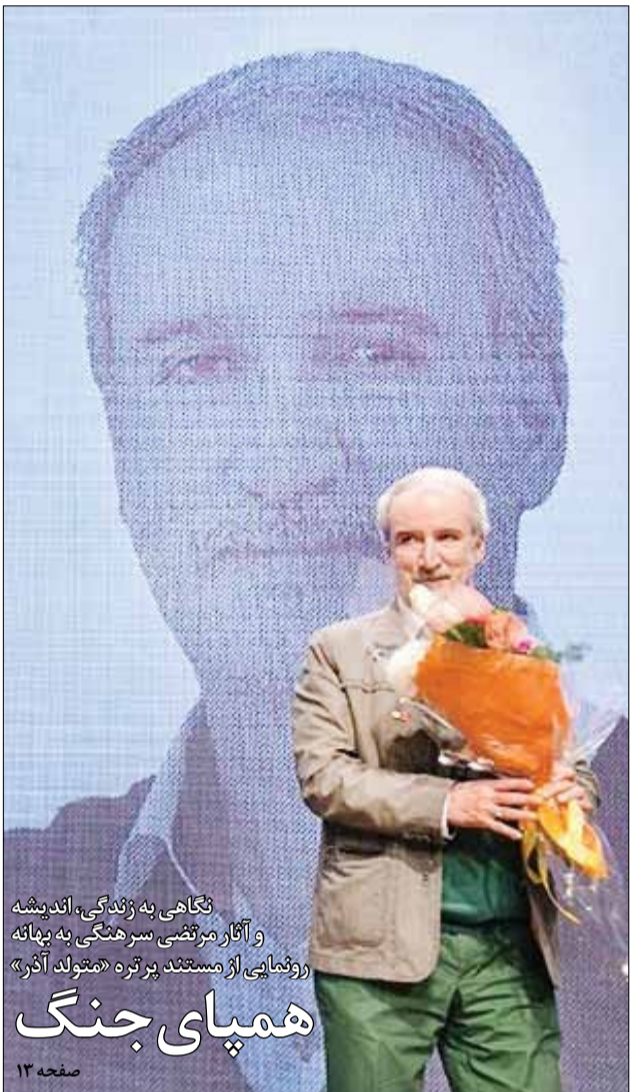
خب! اگر البته نشد ندارد، ولی قبول کنید که بد گفتن از محبوب، آسان نیست! این هم که شما می‌بینید آقای ظریف اخیراً گفته: «فرب مرکز جهان نیست» یا اینکه: «دوران قدرتی آمریکا به پایان رسیده است» فکر نکنید کار آسانی بود. پای همین یک حرف آقای ظریف -در کمترین برآورد- ۵ سال وقت، منابع و مناقع یک ملت ۸۰ میلیونی صرف شده است. آقای عراقچی ۵ آذرماه جاری گفته بود: «مزایای برجام برای ایران نزدیک به صفر شده است». پیش از او نیز ولی‌الله سیف ۲۸ فروردین ۹۵ گفته بود: «تقریباً هیچ چیز از برجام عاید ایران نشده است». در تمام این مدت اما اصلاح‌طلبان اصرار داشته و دارند که همین راه «تقریباً هیچ» و «زردی یک صفر»، تنها و البته بهترین راه پیش روی ما است. حالا چرا؟! چون انتهای آن به غرب ختم می‌شود و خب! کدام آدم عاقلی راه این بهشت را ولو با نتیجه نزدیک به صفر، رها می‌کند؟

اعتراضات فرانسه این روزها چهره بهشت موعود اصلاح‌طلبان را بدجور خراب کرده. اصلاح‌طلبان بخوبی می‌دانند از دست رفتن مقدسات و آرمان‌های یک فرد، از نابود شدن خود او بسیار سهمگین‌تر است، لذا خطر جلیقه‌زرها را بخوبی حس کرده‌اند!

رکورد تاریخی

با تأیید دوپینگ وزنه‌بردار اوکراینی در المپیک لندن، طلا به نصیر شلال می‌رسد: با این مدال ایران به رتبه ۱۳ المپیک ۲۰۱۲ صعود می‌کند که بهترین نتیجه تاریخ ورزش کشورمان در المپیک است

نگاهی به زندگی، آندپیشه و آثار مرتضی سرهنگی به بهانه رونمایی از مستند پرتره «معتوله آذر»

همپای جنگ

خشم فرانسوی و دگردیسی اروپا

محمدحسین مهدوی‌زادگان

اروپای نوین هستند. تمرکز دوباره بر اوضاع داخلی فرانسه این حقیقت را بخوبی نمایان می‌کند. حاصل ضرب دموکراسی خون‌آلود فرانسوی در آنارشی اروپایی، چیزی جز «گذار از اروپای امروز» نیست. «دغام» امروز دیگر واژه‌ای محبوب و ارزشی مشترک در بین شهروندان اروپایی محسوب نمی‌شود، چنانکه نمادهای عمومی اروپای واحد (واحد پول یورو، موضوعیت دارد، دفرمه کردن اروپا و جایگزینی یک ساختار تازه (Deform-New Form) است. صدای اعتراضات شهروندان فرانسوی به اندازه‌ای رسا است که کمتر رهبری در اروپا می‌تواند این بار گوش خود را در برابر آن به نشنیدن بزند! این اعتراضات ماهیتی کاملاً زیربنایی و بنیادین داشته و با اعتراضات رومانی و غیرساختاری در اروپا (که پس از انعقاد پیمان ماستریخت مسبوق به سابقه است) کاملاً متفاوت است. امروز ما با «اروپای در حال اصلاح» مواجه نیستیم، بلکه با «اروپای در حال گذار» دست و پنجه نرم می‌کنیم؛ اروپایی که اگر چه هنوز «وضعیت مطلوب» خود را تعریف نکرده و در این‌باره به یک جمع‌بندی نهایی نرسیده اما «گذار از وضعیت موجود» را به مثابه یک نیاز اساسی درک کرده است. سوسیال-دموکرات‌ها و محافظه‌کارانی که پس از تشکیل اتحادیه اروپایی رهبری این مجموعه را بر عهده داشته‌اند امروز دیگر نگران حضور یا عدم حضور خود در قدرت نیستند، بلکه نگران پایان تاریخ مصرف سیاسی خود در قلموس

سال ۲۰۱۴ میلادی در زمان برگزاری انتخابات پارلمانی اروپا، افرادی مانند آنکلا مرکل صدراعظم آلمان، فرانسوا اولاند رئیس‌جمهور سابق فرانسه و دیوید کامرون نخست‌وزیر سابق انگلیس تمایلی نسبت به درک پیام انتخابات از خود نشان ندادند! مشارکت اندک و ۴۳ درصدی شهروندان اروپایی در انتخابات سال ۲۰۱۴ و راهیابی بیش از یکصد نماینده ملی‌گرا و ضد اتحادیه اروپایی، مقدمه ورود اروپایی واحد از فاز «اتحاد» به «بی‌نظمی» بود. این بی‌نظمی در سال‌های آتی خود را در اشکال و قالب‌های متنوعی بروز داد: از بحران مهاجرت تا بحران امنیت در سراسر اروپا! ساختار پیوسته اروپای واحد، این زمینه را فراهم کرد تا بحران‌های اجتماعی، امنیتی، اقتصادی و سیاسی با یکدیگر ترکیب شده و به «بربحران» خطرناکی برای موجودیت اتحادیه اروپایی تبدیل شوند. مکرون سال ۲۰۱۷ با توهم «رهبری اروپای واحد» و «مرمت ساختار تضعیف شده اتحادیه اروپایی» بر سر کار آمد. در این مسیر سیاستمدارانی مانند آنکلا مرکل نیز با رئیس‌جمهور جوان فرانسه همراه شدند. آنها معتقد بودند مکرون نه‌تنها به عنوان رئیس‌جمهور فرانسه، بلکه به عنوان وزنه‌ای که نماد اصلاح (Reform) در عین پایبندی به فئداسیون

اعتراضات روز شنبه در پاریس

www.vatanemrooz.ir

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

پیامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۲۳۱